

[Arnth Jensen.]

Finder dette Udvalg nu, at de anførte Grunde for Afskedigelse er fyldestgørende, finder Afskedigelsen Sted. I modsat Fald forbliver Læreren i sit Embede, og Krav om Afskedigelse kan da først rejses efter et Aars Forløb. Fastholder efter dette Aars Forløb tre Fjerdedele af Skolekommissionen og tre Fjerdedele af Kommunalbestyrelsen Kravet om Afskedigelse, finder den Sted, dog med Pension.

Da Partierne her paa Rigsdagen, vistnok i 1926, behandlede dette Spørgsmaal, enedes man om en Affattelse som den, der er stillet Forslag om af det konservative Mindretal i Ændringsforslag Nr. 93, et Forslag, der i Hovedtrækkene falder sammen med vort, men som dog afviger derved, at Udvalgets Sammensætning er en noget anden, og særlig derved, at der, efter at Udvalgets Kendelse foreligger, forlanges Afstemning blandt de kommunale Vælgere i Distriktet. Vi finder, og der ved jeg, at vi er i Overensstemmelse med den højtærede Minister, som har udtalt sig imod denne Afstemning, at denne Afstemning ikke er heldig, hverken for vedkommende Lærer eller for Skolekredsen. Derfor har vi opgivet den.

Ligeledes har vi i Modsætning til Ændringsforslag Nr. 93, hvor Fristen for Afskedigelse er sat til 3 Maaneder, udvidet denne Frist til et Aar, dels fordi vi derved vil give en rimelig Tidsfrist for, at der kan skabes Mulighed for at prøve, om Misforholdet kan ophæves, dels for at give vedkommende Lærer en rimelig Frist til at søge at opnaa andet Embede, hvilket meget vel kan tænkes at finde Sted paa Grundlag af Udvalgets Kendelse.

Jeg maa maaske have Lov til angaaende hele denne Paragraf at fremkomme med et Par Bemærkninger. Saa vidt jeg har forstaaet Meningen med den nugældende § 8, er det ikke Aarsagerne til Misforholdet, der er det væsentlige. Jeg indrømmer selvfølgelig Lærerens Interesse i at faa Sagen prøvet i et Udvalg for at kunne blive renset for Offentligheden og søge andetsteds hen med Udsigt til at blive antaget; men det, som er det væsentlige, er den Virkning, som disse Aarsager har haft. Spørgsmaalet er i Virkeligheden ikke, om de anførte Aarsager af udenforstaaende kan anses for at være tilstrækkelige, men derimod, om Misforholdet mellem Læreren og Beboerne er dybt og omfattende og varigt.

Derfor er man efter min Mening ved

Siden af Sagen, naar man for dennes endelige Afgørelses Skyld sætter Kræfter i Bevægelse for at komme under Vejr med, om der her sker Retfærdighed, og for at dømme mellem Lærer og Befolkning. Her er kun Tale om, hvis Mening om, hvad der er Ret, skal gælde, enten den samlede Befolknings Mening eller nogen udenfor Skolen. Om Misstemningen mod Læreren er dyb og omfattende, konstateres ved det kvalificerede Flertal, som kræves ogsaa i den nugældende § 8; om den er varig, vil efter vort Forslag konstateres gennem Ventetiden paa et Aar og gennem Kravet om ny Indstilling. De to Ting, Ventetiden og Kravet om ny kvalificeret Indstilling, mangler efter min Mening i den nugældende § 8, og det er disse Mangler, vort Forslag afhjælper.

Dernæst skal jeg omtale Folkeskolen i København — det er Ændringsforslag Nr. 104. Ifølge Ministerens Forslag skal Formanden for Skoledirektionen i København udnævnes af Undervisningsministeren for 6 Aar ad Gangen. Vi finder, at det Resultat, som den store Skolekommission — hvor det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, saa vidt vides, ogsaa var med — saa vidt jeg kan se med Tilslutning fra samtlige Medlemmer, kom til, egentlig er bedre, og i Overensstemmelse med Kommissionens Forslag mener vi, at Formanden for Skoledirektionen skal være Skoleborgmesteren. Naar vi gør det, er det af to Grunde. For det første bliver det en mere fast Ordning, uden Hensyn til skiftende Ministres personlige eller politiske Opfattelser. For det andet — og det er det vigtigste — opretholdes derved en stærk Forbindelse mellem Kommunalstyret og Skolens højeste Styrelse. Det er ganske analogt med det Kredsstyre, som vi foreslaar i det øvrige Land.

I øvrigt foreslaar vi, at i Skoledirektionen skal desuden Skoledirektøren og Raadmanden for den paagældende Magistratsafdeling have Sæde, endvidere skal Borgerrepræsentationen vælge 6 Medlemmer og Lærerpersonalet 2 Medlemmer. Naar vi foreslaar denne Sammensætning, er det for det første, fordi vi ligesom den højtærede Minister og Flertallet ønsker, at det folkelige Element, om jeg saa maa sige, skal være Flertallet i Styrelsen. Naar vi ogsaa foreslaar, der skal være Lærerrepræsentanter, er det, fordi vi synes, det er ret og rimeligt, at Lærerstanden i København, ligesom Lærerstanden i det øvrige Land, bør have Tillidsmænd i Styrelsen,